

Skatteministeriet

8. april 2021
J.nr. 2021 - 2485

Kontor:
Selskab, aktionær og erhverv
[SAE]

Initialer:
mak

Samrådsspørgsmål T, U, V, W og X

- Tale til besvarelse af spørgsmål T, U, V, W og X den 8. april 2021

Spørgsmål T

Ministeren bedes redegøre for, hvorfor Folketinget fik vildledende og misvisende oplysninger om ministerens udbyttemodel, jf. svar på spørgsmål nr. S 1220 og 1221 (folketingsåret 2019-20).

Spørgsmål U

Ministeren bedes redegøre for, om den nye udbyttemodel sikrer, at den type af svindel, der blev afsløret i forbindelse med udbyttetsagen, ikke vil være mulig, som ministeren lovede i foråret.

Spørgsmål V

Ministeren bedes forklare, hvorfor der i svar til Folketinget er blevet givet urigtige oplysninger i svar til Folketingets Skatteudvalg på spørgsmål vedrørende den foreslåede, og pt. i tænkeboks-placerede, nye model for

nettoindeholdelse af udbytteskat. Der henvises til den kritik, som eksperter fremfører i artiklen ” Skatte-eksperter: Ny udbyttemodel vil ikke forhindre svindel” bragt på DR’s hjemmeside den 8. marts 2021 og svar på SAU alm. del – spørgsmål 610 og 621 (folketingsåret 2019-20).

Spørgsmål W

Ministeren bedes redegøre for sin holdning til den indholdsmæssige kritik af den foreslåede, og pt. tænkeboks-placerede, nye model for nettoindeholdelse af udbytteskat, fremført af eksperter i artiklen ”Skatte-eksperter: Ny udbyttemodel vil ikke forhindre svindel” bragt på DR’s hjemmeside den 8. marts 2021, herunder kritikken af at selv om Skatteforvaltningen i den foreslåede model registrerer dem, der ansøger om refusion, så vil Skatteforvaltningen fortsat ikke kunne slå op og se, om ansøgerne rent faktisk er aktionærer og dermed kan have ret til refusion og den fremførte kritik om, at så længe det ikke er et krav, at man på forhånd skal være registreret som aktionær, vil den nye udbyttemodel ikke sikre mod svindel med refusion af udbytteskat.

Spørgsmål X

Ministeren bedes redegøre for sit syn på, at regeringen i Norge har besluttet at fremsætte et lovforslag, hvormed norske selskaber fremover

skal registrere, hvem deres udenlandske aktionærer er, og at den norske regering i den sammenhæng tager udgangspunkt i de muligheder, der ligger i Aktionærrettighedsdirektivet (SRD II). Der henvises til artiklen ”Skatte-eksperter: Ny udbyttemodel vil ikke forhindre svindel” bragt på DR’s hjemmeside den 8. marts 2021, hvor det beskrives, at den norske regerings forslag er baseret på et EU-direktiv, der siden efteråret 2020 har givet selskaber i hele EU ret til at få indberettet, hvem deres aktionærer rundt omkring i verden er, og at regeringen i Norge har besluttet at gå skridtet videre, end direktivet kræver, og pålægge selskaberne at benytte deres nye ret til at få leveret oplysninger fra bankerne om, hvem selskabernes aktionærer er.

Indledning

Tak for invitationen til dette samråd om en ny udbyttemodel. Jeg har modtaget fem spørgsmål, som jeg vil besvare samlet.

Vi kender alle baggrunden for, at der blev iværksat et arbejde med at finde en ny model for håndtering af udbyttebeskatningen af udenlandske investorer i danske børsnoterede selskaber. Muligheden for svindel skal minimeres. Den nuværende model, hvor en stor andel af de udenlandske aktionærer skal søge om refusion for at opnå en korrekt beskatning, er ikke holdbar i længden.

Der er ultimo januar 2021 anlagt retssager mod i alt 545 selskaber og personer, bl.a. i USA, England og Dubai, om formodet svindel med refusion af udbytteskat i perioden 2012-2015 for samlet ca. 12,7 mia. kr. En svindel i et sådant omfang er på alle måder stødende, og vi skal selvsagt gøre alt, hvad vi kan for, at det ikke kan finde sted fremadrettet.

Som det er alle bekendt, er der blevet investeret massivt i kontrollen på udbytteområdet, siden den formodede svindel fandt sted, så der nu

er langt flere medarbejdere og helt andre procedurer på området. Det har markant nedbragt risikoen for svindel. Men refusionsmodellen i sin nuværende form er grundlæggende alt for ressourcekrævende for Skatteforvaltningen.

Arbejdet med at udvikle en ny model har udmøntet sig i en såkaldt nettoindeholdelsesmodel. Det er forventningen, at med den nye model vil hovedparten af de udenlandske aktionærer få indeholdt den korrekte udbytteskat i forbindelse med udlodningen af udbyttet, så de ikke længere behøver at søge om refusion. Og hvis jeg skal gøre status, så er det også en model, som hidtil har nydt bred politisk opbakning.

Modellen er udformet med udgangspunkt i en anbefaling fra juni 2017 fra en særlig tværministeriel arbejdsgruppe. Arbejdsgruppen var nedsat med det formål at komme med forslag, der kan sikre, at udbytteområdet er robust og tidssvarende. Og arbejdsgruppens anbefaling gik ud på at indføre en model for udbyttebeskatning baseret på nettoindeholdelse.

Det foreliggende udkast til en ny udbyttemodel bygger således også på den modelskitse, der blev præsenteret i 2018 under den daværende VLAK-regering.

Der arbejdes fortsat på udformningen af modellen. Bl.a. er de modtagne høringssvar med til at kvalificere modelskitzen, ligesom det også undersøges, om erfaringer fra andre lande kan inddrages.

Parallelt med kvalificeringen af modelskitzen er der også igangsat en foranalyse, der bl.a. skal afdække omfanget af videreudvikling i de eksisterende it-systemer og nyudvikling.

Det er centralt, at en ny udbyttemodel understøtter de forretningsmæssige behov i Skatteforvaltningen. Det gælder bl.a. i forhold til mulighederne for at foretage kontrol og sikre, at dataudveksling med udenlandske finansielle virksomheder er mulig.

[Spørgsmål T og V]

Hermed vil jeg overgå til besvarelsen af spørgsmål T og V, som omhandler rigtigheden af nogle svar, som jeg har givet til Folketinget.

Hele udgangspunktet for nettoindeholdelsesmodellen er, at udenlandske aktionærer skal være registreret hos den danske skatteforvaltning med en række relevante oplysninger, så der på den baggrund kan opkræves den korrekte skattesats ved udbetalingen af udbyttet.

I praksis vil nogle udenlandske aktionærer ikke kunne benytte muligheden for nettoindeholdelse, fx fordi de ikke kan nå at blive registreret inden udbetalingen af udbytte. Modellen indeholder derfor fortsat en mulighed for refusion.

For at kunne ansøge om refusion kræves som udgangspunkt, at aktionæren først skal være registreret – på samme måde som ved nettoindeholdelse – og at refusionsanmodningen skal afleveres via en bank.

Der indgår dog i modellen to undtagelser fra denne regel. Det skyldes, at det i visse tilfælde enten af praktiske grunde eller på grund af internationale bindinger ikke er muligt at stille krav om en forudgående registrering som betingelse for at kunne anmode om refusion.

Det er korrekt, at det i en række svar til Folketinget ikke specifikt er oplyst, at der i modellen indgår disse to undtagelser. Disse undtagelser

og baggrunden herfor er imidlertid udtrykkelig omtalt i det lovudkast, der har været i høring medio 2020, og som i den forbindelse blev sendt til Folketinget. Undtagelserne er omtalt på siderne 26, 33, 61 og 62 i det lovudkast, der blev sendt til Folketinget.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til på det kraftigste at understrege, at disse undtagelser IKKE betyder, at man kan søge refusion anonymt, eller at der ikke er mulighed for kontrol.

Ingen kan forblive anonym eller undlade at aflevere relevante oplysninger, hvis der ønskes refusion. Der skal være dokumentation for, at man ejer aktierne, at der er modtaget et udbytte, og at der er betalt udbytteskat med en given sats. Og Skatteforvaltningen vil kunne kontrollere oplysningerne, før en refusion vil kunne komme til udbetaling.

Der er således ikke tale om, at betingelserne for kontrol af refusionsanmodninger svækkes med denne model. De vil tværtimod blive forbedret på flere måder.

[Spørgsmål U og W]

Det bringer mig videre til besvarelsen af spørgsmål U og W om muligheden for svindel. Det er fremført, at den præsenterede udbyttemodel ikke sikrer mod den svindel, som vi har været vidne til tidligere. Påstanden her er, at den samme form for snyd – refusion for udbytteskat man ikke har betalt og refusion flere gange for samme aktie – stadig vil være mulig.

Disse udsagn synes at bygge på den fejlagtige udlægning, at det – hvis man ikke er registreret på forhånd – vil være muligt at få udbetalt refusion, uden at man skal give sig tilkende og uden nogen form for kontrol. Som jeg allerede har pointeret, er det er ikke tilfældet. Der vil stadig være grundig kontrol med refusionsanmodninger i modellen, og vilkårene for kontrol bliver ikke dårligere – hvad nogen tilsyneladende har fået indtryk af.

Den præsenterede model vil tværtimod mindske risikoen for svindel, i og med at langt de fleste udbyttmodtagere forventes at få indeholdt den korrekte udbytteskat ved udbetalingen. Det betyder, at skattemyndighederne vil kunne fokusere kontrolressourcerne på de situationer,

hvor refusion fortsat kan komme på tale. Dertil kommer, at refusionsanmodninger i denne model som hovedregel skal gå gennem en bank, som skal vurdere, at aktionæren har ret til en lavere skattesats, og at aktionæren er den retmæssige ejer af udbyttet.

[Spørgsmål X]

Hermed er jeg nået til besvarelsen af spørgsmål X om et norsk forslag om pligt for selskaber til offentliggørelse af deres aktionærer. Jeg kan oplyse, at vi naturligvis er i kontakt med nordmændene for at blive klogere på deres forslag.

Jeg kan godt følge den tanke, at en ejerregistrering hos selskabet er interessant i forhold til at sikre sig mod svindel. Som nævnt er det noget vi undersøger, men jeg vil dog godt allerede nu advare mod at tro, at en sådan ejerregistrering vil være løsningen på alle problemer.

Formålet med det norske forslag ses primært at være at sikre aktionærerne mulighed for at udnytte deres rettigheder (til indflydelse i beslut-

ninger mv.). Ideen er således ikke nødvendigvis at få etableret et register over, hvem der er aktionær i selskabet lige netop på generalforsamlingsdagen.

Jeg vil ikke på nogen måde afvise, at man potentielt kunne have betydelig nytte af en sådan registrering som støtte for kontrollen med refusionsanmodninger. Men det kræver selvfølgelig, at det i det hele taget er muligt at få etableret et sådant register – samt at det er dækkende og faktisk viser, hvem der ejer hvad på det tidspunkt, som er relevant for udbyttebeskatningen.

Som sagt vil jeg ikke afvise ideen. Men jeg synes, det er vigtigt her at pointere, at den potentielle etablering af et sådant ejerregister ikke vil løse alle problemer – og at det fremfor alt ikke vil betyde, at man fremadrettet kan undlade at foretage kontrol af refusionsanmodninger.

Og når vi nu taler om ejerregistrering, så indeholder den præsenterede model faktisk en form for ejerregister. Således vil der – for den delmængde af de udenlandske aktionærer, som benytter muligheden for nettoindeholdelse af udbytteskat ved udbetalingen af udbyttet – skulle

indrapporteres en præcis opgørelse af, hvem der ejer hvad på det relevante tidspunkt.

En sådan rapportering skal foreligge senest 45 bankdage efter udbytteudbetalingen og er grundlaget for den stikprøvekontrol af udbyttebeskatningen, som Skatteforvaltningen efterfølgende foretager.

[Afslutning]

Det er som sagt rigtig mange penge, der er blevet svindlet for på udbytteområdet. En ændring er derfor nødvendig. Den nuværende håndtering af udbytteområdet har markant nedbragt risikoen for svindel, men er på ingen måde tidssvarende og er alt for ressourcekrævende for Skatteforvaltningen.

Det er derfor en bunden opgave at få tilvejebragt en ny og mere administrerbar model. Med den store interesse, der udvises for området – hvilket jeg også ser nærværende samråd som udtryk for – skulle det også være muligt at nå en løsning, som alle i sidste ende vil kunne acceptere. Så lad os arbejde sammen for at nå den bedste løsning.

Tak for ordet.